

ოშო / OSHO

საწყისთა საწყისი

The Beginning of the Beginning

საუბრები, გამართული
1969 წლის 25-დან 27 თებერვლამდე

გამომცემლობა „აქტი“
თბილისი / 2025

ადამიანი განუწყვეტელივ ძიების პროცესშია და ცდილობს გაიგოს რა არის ის ჭეშმარიტება, რამაც მისი და სამყაროს არსებობა განაპირობა. ხშირად, მავანი ყოველივე არსებულს ლოგიკურ ახსნას უძებნის, არგებს იმ რეალობას, რაშიც იმყოფება და შესაძლო დასკვნებს აკეთებს, თუმცა ძიების პროცესში ავიწყდება, რომ ძიება საკუთარი თავიდან და საკუთარ თავში უნდა დავიწყოთ, რამეთუ „ჭეშმარიტების ძიების პირველი წესი იმაში მდგომარეობს, რომ თამაშად მივიჩნიოთ ის, რასაც ცხოვრებაში რეალობად განვიხილავთ! მხოლოდ ამის შემდეგ გამოავლენს თავის თავს ჭეშმარიტება!“

ძალაუფლების სტრუქტურები, ნაციონალიზმი, იდენტობა, კულტურა თუ სხვა არის ის მახასიათებლები, რომლებიც კაცობრიობას ჯგუფებად ყოფს, რის შედეგადაც ყველა მათგანს განსხვავებულად ესმის ის უნივერსალური საკითხები, რამაც ეს სტრუქტურები და ჩვენი არსებობა ამ გარემოში განაპირობა.

თუ ვინ ვართ ჩვენ, საიდან მოვდივართ და რა მნიშვნელობას ატარებს ჩვენი ყოფიერება – ეს ის საკითხებია, რომელსაც ადამიანი თავისი გააზრებული ცხოვრების განმავლობაში კვლევის საგნად აქცევს და სწორედ ამის გამორკვევას ცდილობს ოშო წიგნში – „საწყისთა საწყისი“.

მთარგმნელი: დიმიტრი უჩანეიშვილი

გამომცემელი: გიზო ცაცუა

მეორე გამოცემა

გამომცემლობა „აქტი“, 2025

ვებ-გვერდი: AKTI.GE

© გამომცემლობა „აქტი“

ISBN 978-9941-8-7747-6

სარჩევი

თავი 1. დამოკიდებულებიდან ჭეშმარიტებისკენ.....	4
თავი 2. ცდომილებიდან ჭეშმარიტებისკენ.....	28
თავი 3. რწმენიდან ჭეშმარიტებისკენ.....	52
თავი 4. სიზმრებიდან ჭეშმარიტებისკენ.....	80
თავი 5. სიცარიელიდან ჭეშმარიტებისკენ.....	104
გამომცემლობის მიერ გამოცემული ოშოს წიგნები.....	137

თავი 1.

დამოკიდებულებიდან ჭეშმარიტებისკენ¹

ხის ტოტზე მხიარულად მგალობელი ჩიტის სიმღერით მოხიბლულმა მეფემ დააჭერინა ის და გალიაში ჩასვა. სიმღერაც კი შეცდომაა არასწორი ხალხის გარემოცვაში. საბრალო ჩიტი ვერც კი წარმოიდგენდა, რომ გალობა გისოსებს მიღმა ამოაყოფინებდა თავს! ჩიტი, რომელიც თავისუფლად დაფრინავდა ზეცაში და ტოტიდან ტოტზე სურვილისამებრ ხტოდა, ახლა ოქროს გალიაში იჯდა, რომელიც ძვირფასი ქვებით იყო მორთული. მაგრამ რას ნიშნავს ძვირფასი ქვები მისთვის, ვინც ზეცის თავისუფლებას გაუგო გემო? – გალია გალიაა, სულ ერთია, ოქროსი იქნება თუ რკინის.

ჩიტი გამუდმებით ტიროდა, მაგრამ მეფეს და მის ამაღლას ეგონათ, რომ ის მხიარულებისგან გალობდა. ზოგ ადამიანს შეუძლია ჩიტის მსგავსად ტირილი, მაგრამ მათ, ვისაც ამის აღქმა არ შეუძლიათ, ეს მხიარულების გამოხატულებად ეჩვენებათ. ჩიტის გული ტკივილითა და შიშით იყო აღსავსე და ის ფიქრობდა: „ნუთუ ემახსოვრება ჩემს ფრთებს ფრენა, თუ ამ გალიაში დიდხანს მომიწევს ყოფნა?“ თუ ცა დაავიწყდება, მაშინ რაღა ფასი აქვს გალიიდან განთავისუფლებას?!

1. 25 თებერვალი, 1969.

მხოლოდ მათ იციან, რა არის ეს, ვისაც სულში თავისუფლების ცოდნა და სიხარული გააჩნია. მხოლოდ დამოუკიდებლობის მოპოვებით თავისუფლებას ვერ შეიცნობ. ჩიტი მანამ ესწრაფოდა თავისუფლებას, სანამ ცის შესახებ მოგონება დაავიწყდებოდა.

ერთ დილას მას ბერის სიმღერა მოესმა: „ვინც განთავისუფლებას ეწრაფვის, მისთვის ერთადერთი გზა არსებობს, ჭეშმარიტების გზა. ვინც თავისუფლებას ეწრაფვის, მისთვის ერთადერთი გზა არსებობს, ჭეშმარიტების გზა. და, რა არის ჭეშმარიტება?“ – კითხულობდა გლახა სიმღერაში. „ჭეშმარიტებაა საგნების ისე დანახვა, როგორიც ისინი არის; ისე შეცნობა, როგორც ისინი სინამდვილეში არსებობს და მცდელობა ცხოვრებისა მათთან ერთად, როგორიც ისინი არის და ავლენს საკუთარ თავს – ეს არის ჭეშმარიტება. ხოლო ის, ვინც ჭეშმარიტებას მიაღწევს, განთავისუფლდება!“

ასეთი იყო ბერის სიმღერა და ასე მღეროდა ის ქუჩებში ყოველდღე. არავინ აქცევდა მას ყურადღებას, გარდა პატარა ჩიტისა, რადგან ჩიტს ჯერ კიდევ ახსოვდა სივრცეში ფრენის სიხარული. ადამიანს ეს უკვე აღარ ახსოვს. ადამიანს სრულად დაავიწყდა თავისი ფრთები, რომლებსაც ის ფლობდა და რომლებსაც უცნობ მხარეში მისი გადაყვანა შეეძლო.

წმინდანები და წინასწარმეტყველები ოდესღაც დაუღალავად მოუწოდებდნენ ადამიანს, მაგრამ არავის ესმოდა. ეს პატარა ჩიტი კი მიუხვდა ბერს და იმავე დღეს გადაწყვიტა, ეცადა...

მეფე დარბაზში იმყოფებოდა, როდესაც ვიღაც მივიდა მის საწინააღმდეგო. მან მსახურის სახით შეუთვალა, რომ ადგილზე არ იყო. ჩიტმა დაიყვირა: „არა, არა! მეფე თავის სასახლეშია და დაცვას უბრძანა, ეთქვა, თითქოს შინ არ არის!“ მეფე განრისხდა.

ადამიანებს არ მოსწონთ, როდესაც სხვები სიმართლეს ამბობენ, რადგან ყველა ადამიანი სიცრუესა და სიყალბეში ცხოვრობს. ხოლო ისინი, ვინც ძალაუფლებას ფლობს, იქნება ეს სამეფო ძალაუფლება, მონეტარული თუ რელიგიური, ვინც რაიმე სახის ძა-

ლაუფლებას ფლობს, უკმაყოფილოა ჭეშმარიტებით, რადგან ძალაუფლება ყოველთვის სიცრუის ტახტზეა დაბრძანებული. შესაბამისად, ძალაუფლების მქონენი ყოველთვის მსხვერულად სწირავენ ჭეშმარიტებას, რადგან, თუ მას არსებობის უფლებას მინიჭებენ, ის ჯვრად იქცევა მმართველებისთვის.

მეფემ ბრძანა, დაუყოვნებლივ მოეშორებინათ ჩიტი. როგორ შეიძლება, რომ ჭეშმარიტება სასახლეში ბინადრობდეს? ჭეშმარიტების ადგილი ხის ტოტზეა, მაგრამ მეფის განსასვენებელში – ნურას უკაცრავად. ჩიტი მოისროლეს დარბაზიდან, მაგრამ სწორედ ეს იყო მისი სანუკვარი სურვილი! განთავისუფლებული, ის ცეკვას მოყვა და თქვა: „ბერი მართალია – თუ თავისუფლება გსურს, ერთადერთი გზა ჭეშმარიტებაა!“

შორიდან მას თუთიყუში უმზერდა, რომელმაც ბრძანა: „უგნურო ჩიტო, ოქროს გალია დაკარგე და გიხარია? არავის უმართლებს ასე! მისი მობოვება ჩვენი წარსული ცხოვრების ქველი საქმეებით ხდება. მაგრამ შენ, უმეცარო ბრიყვო, არაფერი იცი ოქროს გალიაში ცხოვრების ხელოვნების შესახებ. პირველი და ყველაზე მნიშვნელოვანი წესი ზუსტად იმის კეთებაა, რასაც ბატონი გეუბნება ისე, რომ არ იფიქრო, რა არის სწორი და არასწორი, რადგან ის, ვინც ასეთ შეცდომაში ვარდება, ველარ დარჩება გალიაში. ფიქრი იწვევს ამბოხებას და ყოველი, ვინც ამროვნებას იწყებს, ველარ დარჩება ტყვეობაში. რატომ დაუშვი ეს შეცდომა და რატომ დაიწყე ფიქრი, სულელო ჩიტუნავ? ფიქრი სახიფათოა. გონიერი ადამიანები არასოდეს ფიქრობენ. ისინი საკუთარ საპატიმროებში რჩებიან და მათ თავიანთ სახლს, თავიანთ ტაძრებს უწოდებენ. გისოსები მაინც მოგერთო შიგნიდან. მორთული გალია სახლის შთაბეჭდილებას ქმნის“. გახსოვდეთ, ადამიანთა უმეტესობა ასე რთავს საკუთარ გალიებს და მათ სახლის სახით განიხილავს.

ჩიტს არ მიუძღვევია ყურადღება. ის აღფრთოვანებული იყო, მისი ფრთები მსუბუქ ნიაგში ირხეოდა, რადგან ის კვლავ თავისუფლებაში იყო. მაგრამ თუთიყუში განაგრძობდა რჩევის მიცემას დაუკითხავად. „ოქროს გალიის დაცვის ხელოვნება ჩვენგან, თუთიყუშებისგან უნდა ისწავლო. ჩვენ ყოველთვის იმას ვიმეორებთ, რასაც ბატონი ამბობს. ჩვენ არასოდეს ვამბობთ ჭეშმარიტებას. ფაქტობრივად, ჩვენთვის სულ ერთია, არსებობს თუ არა ჭეშმარიტება. ჩვენ იმას ვიმეორებთ, რასაც ბატონი ამბობს. თუ რას აკეთებს ის, ამაზე არც კი უნდა ვისაუბროთ. ჩვენ ბატონის თვალებით ვიშვირებით და ბატონის გონებით ვაზროვნებთ. ჩვენ არასოდეს ვიყენებთ საკუთარ თვალებსა და გონებას“. თქვა ეს და თუთიყუშმა მცისვე დაიკავა ღია გალია. მცველმა კარი მიხურა.

თუთიყუში კვლავ გალიაშია და იმას იმეორებს, რასაც ბატონი ამბობს. ის სამუდამოდ დარჩება გალიაში, რადგან თუთიყუშები ყველაფერს ამბობენ, გარდა სიმართლისა. ბოლოს და ბოლოს, თუთიყუში ჩიტია, მაგრამ მისი მსგავსები აღამიანთა შორისაც მრავლად მოიძებნება. და, ეს თუთიყუშებიც იმას იმეორებენ, რასაც მათი ბატონი ამბობს. უკვე არაერთი ათასი წელია, იმეორებენ ეს თუთიყუშები იმას, რასაც მათ ეუბნებიან. არსებობენ წმინდა წერილთა თუთიყუშები, სექტებისა და კულტების თუთიყუშები, ტაძრების თუთიყუშები – მთელ კაცობრიობას თავს აბეზრებს მათ მიერ ატეხილი ხმაური. მათი ხმები კი, რომლებიც უწყვეტად გაისმის, იპყრობს ჩვენს გონებას და თანდათანობით ჩვენც თუთიყუშებად ვიქცევით. შედეგად, ჩვენ ისიც კი არ ვიცით, რომ არსებობს თავისუფალი ზეცა და რომ ჩვენ ფრთები გვაქვს ჰაერში ლივლივისთვის. ჩვენ წარმოდგენაც კი არ გვაქვს ისეთი რამეების შესახებ, როგორიც სული ან ნეტარებაა!

თუ ტყვეობაში სიმშვიდის შენარჩუნება გსურთ, არც კი უნდა ახსენოთ სიტყვა „ჭეშმარიტება“. თუკი ცხოვრება ნიშნავს არსებობას მხოლოდ მორჩილებასა და პატიმრობაში, არ შეცდეთ და

გამომცემლობის მიერ გამოცემული ოშოს წიგნები

1. სექსი
2. ცნობიერების მზე
3. საწყისთა საწყისი
4. სიყვარულის ძალა
5. რა არის მედიტაცია?
6. გზა სრულყოფილებისაკენ
7. სიცოცხლე, სიყვარული, სიცილი
8. მომავლის ადამიანის უფლებები
9. სექსიდან სუპერცნობიერებამდე